

MEGHÍVÓ

A Magyar Közgazdasági Társaság Kultúra-gazdaság szakosztály Elnöksége

Tisztelettel meghívja Önt a 151. ülésére.

Időpont: **2019. május 10., péntek 16 óra**

Helyszín: **FUGA Budapesti Építészeti Központ**
(Budapest V. ker. Petőfi Sándor út 5.)

Bevezető előadást tart

Major Gyöngyi

a közgazdaság-tudományok doktora, egyetemi docens,
az MTA köztestületének tagja

**A KÖZGAZDASÁGTAN ÚJRAFOGALMAZHATÓSÁGA
A NŐI NARRATÍVA KONTEXTUSÁBAN**

A kerekasztal beszélgetés meghívott vendégei:

Dr. Nemes Ilona filozófus

Nő- s férfié, egyforma köntösünk

MKT Társadalomgazdasági Szakosztály

Nőiség társadalomgazdasági vonatkozásokban

Dr. Botos Katalin tiszteletbeli elnök,
professor emerita SZTE, PKKE

Dr. Szegő Szilvia CSc alelnök,
nyugalmazott egyetemi oktató,
NKE doktori iskola megbízott tanára

MKT Demográfiai szakosztály

Gazdaság és család

Dr. Benda József elnök

szocializáció kutató, társadalompedagógus
Összefogás a Gyermek és Családbarát Magyarországért
Szakértői Műhely, vezető

Stratégia kutató Intézet Nonprofit Kft.

A női misztérium diadala jön?

Varga Csaba

szociológus, filozófus, tudat-kutató

MNB PÉNZÜGYI STABILITÁSI TANÁCS

Virág Barnabás

monetáris politikáért és közgazdasági elemzésekért felelős
ügyvezető igazgató

Moderátor:

Birinyi József

közgazdász, népzene kutató, Hungarikum Szövetség elnök,
MKT Kultúra-gazdaság szakosztály elnök

Major Gyöngyi előzetes problémafelvetése:

„Rejtélyes ellentmondás áll fenn a szilárd alapra helyezés igénye és a talajvesztés között.”
(Heidegger)

„Az igazi problémát az jelentette, hogy a tudomány és a művészet szinergiák helyett egyre inkább egymástól függetlenül, saját világában képzelte el a fejlődését...” (Virág Barnabás)

A közgazdaságtan gondolatrendszerének és értékmechanizmusának megújítási kísérleteire reflektálva az előadás röviden felsorakoztatja azt az érvrendszert, amely az uralkodó (mainstream) modellnek a válságkezelés kényszerében történő elmozdulásait az alternatív doktrínák irányába kevésnek tartja egy ténylegesen fenntartható gazdasági és társadalmi modell működéséhez, s a krízisfeloldó stratégiák társadalmi képletét, a közgazdaságtan újraértelmezhetőségét egy új – női – narratívához kötöten tárgyalja. Felveti, hogy a homo oeconomicus önérdékérvényesítő racionalitása a L'Éternel féminin mintázatának kiteljesedésével tágabb perspektívába kerülhet és átsúlyozhatja az észszerűség-értelmezés fókuszát az individuumból a létezés teljességére.

A közgazdaságtannak a jelenségi szinten történő megújítási törekvései helyett az előadás szorgalmazza, hogy interdiszciplináris tudományos kutatás tárgyává váljon annak a körülményrendszernek a definitív meghatározása, amely az embernek – mint létezőnek – új identitásképet, a legtágabban értelmezett környezettel való azonosságtudatot biztosíthat. Olyan ismeretkontextust vet fel, amely azon túl, hogy a kortárs kihívásokra – ökológiai és demográfiai fenntarthatóságra – képes releváns válaszokat megfogalmazni, az új technológiákhoz való viszonyulást abban a felelősségben tudja végiggondolni, amelyben döntéseit nem saját kényelmi aspektusából hozza meg, hanem az őt körülvevő környezet szempontrendszerének prioritása mentén.

Az előadás rámutat továbbá arra, hogy a mainstream közgazdaságtan paradox módon éppen a pozitivizmus kizárólagosságát hangsúlyozva vált önmaga is normateremtő aktussá. Jóllehet az, ami a mainstreamnek ideális világ, az lényegében egy racionális, számító embertelen és élettelen funkcionalitás. Az előadás központi kérdésfelvetése ezért az, hogy egy új antropológiával hogyan transzformálható át a közgazdaságtan a megismerés új viszonyítási pontjává fenomenológiai és normatív vonatkozásban egyaránt.

A korszak új vezérelvét, a versengő-együtműködés kontextusában, új emberképpel szeretné inspirálni, ami azt jelenti, hogy a racionalitás mellett elengedhetetlen az olyan attitűdök reprezentáltsága, mint az empátia, a gondviselés, az esztétikum, ami legtágabban absztrakciós szinten elgondolva magának a női jellegnek és létezési formájának szabadon történő átélhetőségéből következik.

Az előadásban felvetjük a közgazdaságtannak *létművészetként való újraértelmezhetőségét*, amely egyszerre bölcsélet, rítus, esztétikum – létezését átfogó gondoskodás és boldogságkontextus.

„...hiába fűröszöd tenmagad, csak másban moshatod meg arcodat...” (József Attila)

Tisztelettel várjuk részvételét az előadáson és a beszélgetésen.
